





Հետեւեալ օրը, նոյեմբերի 22-ին, սէիդ Ջեմբըրի իրան արված այդ առաջարկի մասին յայտնել է պարսիկ պաշտօնական ու ազգայնիկ անձերի, ինչպիսիք են Սօփուհ-Բուլաթի շէյխ-իւ-իսլամը, դատաւորը ևայլք, ինչպիսիք են նաեւ, որ մի տեղ հաւաքվին խորհրդակցելու համար, թէ ինչ դիրք պիտի ընդն արված այդ լուրջ առաջարկի դէմ:

Շէյխ-բաբա Սադրապաթը, որին նոյնպէս լուր էր տրված Բայազիտ աղայի առաջարկի մասին և հրաւեր կարգադրած խորհրդակցութեանը մասնակցելու, յայտարարում է սէիդ Ջեմբըրի ուղարկած մարդուն, թէ ինքը չէի-բաբան սրտանց ցատու է, որ Ջեմբըրի անտեղի կերպով ենթարկվել է Բայազիտ աղայի նման առաջարկին և նրա ձեռքին դործիք դառնալ:

Մամա-Հուսէյն-խան սարգար Մուրքէն, որին նոյնպէս յայտնված էր ծանօթ առաջարկի մասին, անմիջապէս հաւաքուած է իր ազգականներին ու ծառայողները և զբոսն է բռնել խորհրդակցութեանը մասնակցելու համար Բայազիտ աղայի հետ: Սարգար Մուրքէն Բայազիտին յայտնում է իր համաձայնութիւնը թիւրքապաշտօնական ընդունելու և իր անկախութիւնը ցոյց տալու մասին՝ Պարսկական Քիւրդստանը թիւրքերային միացնելու գործուն:

Նախ Մամադ աղա էլխանին և մի քանի ուրիշ կառավարողներ, լսելով որ սարգար Մուրքէն այցելութիւն է տուել Բայազիտ աղային, իրանք ևս գնում են վերջինիս մօտ և իրանց պատրաստակամութիւնը յայտնում աշխատելու, որպէսզի իրաւորովի Բայազիտի ծրագրերը:

Սօփուհ-Բուլաթի շէյխ-իւ-իսլամը, որին սէիդ Ջեմբըրի յայտնել էր Բայազիտ աղայի կողմից իրան արված առաջարկի մասին և խորհուրդ հարցրել, պատասխան է ուղարկում, թէ ինքը ոչ մի խորհուրդ չէ կարող տալ նրան և, որպէս հոգեւորական, իրան վայել չէ աշխարհային գործերի խառնելը: Շէյխ-իւ-իսլամի պատասխանի տեսլից կողմ հետեւեալ է. նա ասել է՝ «Ով էլ ինչ, ես նրա փայտը չեմ լինում»:

Բայազիտ աղան և նրա մօտ հաւաքված կառավարողները լսում են շէյխ-բաբայից և շէյխ-իւ-իսլամից ստացած պատասխանները և վճռում շէյխ-բաբային խառն պատժել, մինչև անգամ չը իրանելով նրա կեանքին իսկ շէյխ-իւ-իսլամին որոշում են նիսիսալէն վնասել միայն, որպէսզի այդ երկուսն այլևս նրա չունենան Բայազիտ աղայի և սրա կուսակցիների դէմ զբոսնելու այդ շրջանի ընկալութիւնը:

Վերոյիշյալ վճիռը կայանալուց անմիջապէս յետոյ՝ Բայազիտ աղան կարգադրում է, որ մանկերը, փերան և ընտիկ ցեղերից կազմված 400 ձիաւորներ իսթիք մեկնեն Գոսաւառ գիւղը, որը շէյխ-բաբայի սեփականութիւնն ու բնակավայրն է: Թալաններ ու աւեր ժամանելու համար այդ շէյքը Բայազիտի կարգադրութիւնն ի կատար է ածելով նոյեմբերի 23-ին, և Գոսաւառը մի քանի ժամակ թալանելու յետոյ ներկայացնում է իսկական մի աւերակ: Աւարաւորները շատ են աշխատում, որպէս զի գտնեն պիւզախիլներ և տեղի ու տեղի սպաններն նրան, բայց չէի-բաբան՝ նախազուշտակելուց յետոյ շինականներին մօտաւորապէս աւերի ու թալանի մասին ինքը փախչում-թաքնվում է իր քաղաքի աշտերից մեկում, այնպէս որ զուր են անցնում թշնամու բուրջը ջանքերը՝ նրան գտնելու համար: Կ.

### ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Ս. ՇԱՀԱԶԻԶԵԱՆԻ ՄԱՆ ՈՒ ԹԱՂԱԻՐԸ

Բանաստեղծ Ալեքսանդր Մատտերեան հանդուցելով Շահազադեանի թագուած օրն արտասանեց նրա մի անտիպ ոտանաւորը իր նախաբանով: Այժմ, թէ այդ նախաբանը և թէ հանդուցելու Շահազադեանի ոտանաւորը ձեռք բերելով իրա՞յ. Մատտերեանից, աւելորդ չենք համարում տալ ընթերցողին իր ամբողջութեամբ:

Ան ալը նախաբանը:

«Միտիւր բանաստեղծ և իմ վաղեմի բարեկամ:

«Յախմուտական հրաժեշտով այս սգալից ժամին, երբ արտատուող սրտով կանգնած եմ քո հողերին տակ, ես կուզեմ վշտառուն մի կերպով որդայ այն ծնն ցարը, որ քո անակնկալ մահը հասցրեց մեր գործող ու անմիջիկապ կեանքին: Կուզեմ վերջին անգամ խօսել քեզ հետ, կուզեմ շատ բան ասել քո մասին և ասելու շատ ու շատ բան ունենամ... Բայց, աւաղ, քո մի աւանդը փակում է իմ զիգուն:

«Հայերս մեռել թաղող աղը ենք, բարեկամ»,—յաճախ ասում էիր դու ինձ՝ մեր անկերթական զոհերի ժամանակ: Եւ միշտ այն միտքն էիր յայտնում, որ հալը սիրում է փառաւոր թաղել իր նշանաւոր մեռելներին, որ ժամանակ է սիրել նրանց՝ մահից առաջ, ժամանակ է կենդանի գործով յարգել նրանց յիշատակը՝ մահից յետոյ: «Լուս և անաղմուկ, առանց ձառերի և պալանքի տարե՞ք ինձ իմ յախմուտական օթեանը»,—կնքում էիր դու ամեն անգամ քո մտերմական խոհերը հայի մեռելախիւրութեան մասին:

«Այս էր քո աւանդը, քո կամքը, որին հաղորդակից եմ եղած քո և՛ ուրիշ մտերիմ բարեկամները:

Եւ, գիտեմ, որ ոչ քմահաճօք, ոչ էլ ան-

տեղի մի համեստութիւն էր քո այդ աւանդը, թանգագին բանաստեղծ: Դա քո խորին համոզմունքն էր, դա քո հոգու խորքերից էր բղխում:

«Դու, որ պատանեկական տարիներից մինչև կեանքիդ արեւմուտը, համարեա կէս դար, այրված սրտով ու յուզված մտքով խորունկ թափանցում էիր մեր կեանքի «չարն ու բարին», դու լաւ գիտէիր, թէ ինչ են նշանակում փառաւոր թաղուհներ, ձառեր ու պալանքը հայի կեանքում... Դու գիտէիր հայի հոգեբանութիւնը...

«Հնազանդում եմ կամքիդ, իմ անմոռանալի բանաստեղծ-բարեկամ: Նուիրական գաղափար, նուիրական խորհուրդ եմ տեսնում քո այդ մտերմական աւանդի մէջ:

«Բայց թէ՛լ սուր ինձ, սիրելի եղբի, դուն քեզ խօսեցինք վերջին անգամ այս արեւաշունչ ժամին: Թող Սօփուհայի որդացած հայ գաղութը, որ խնունդ բազմադարեւութեամբ, սգազէմ համախմբվել է իր թանգագին երգչի գաղափր շուրջը, թող այդ գաղութը, որի հոչակված բազմամեայ անաղմն էիր դու, վերջին անգամ լսէ քո խօսքը, լսէ քո կարգապի երգը...»

Պ. Ալ. Մատտերեան իր այս խօսքերի, որ անկեղծ սրտից բղխած զգացմունքների մի մեծ ծով են ներկայացնում իրանցից, աւսաց այնքան սրտառու, այնքան զիջելի և այնքան զօրեղ ու զգացված չենալով, որ խոսն բազմութիւնը համարեն թէ արտասովոր: Անուշեւտեա նա կարգեց հանգուցեալի ոտանաւորը, հայ գաղութին լսել տուեց հանգուցեալի «Կարապի երգը»:

Ան ալը երգը.

Մեռաւ իմ մուգընդ, հանգաւ և կրակ, Անտառը լցուեց չոր տերեւներով. երկնքը ծածկուեց, փախաւ արեգակը,—էլ ես չեմ տարնում ուրախ երգերով: Եւ աստիճանաբար բոլորակ գործէթ, եւ արծաթափայլ ջրերի խորխորէն: Այլ ևս չեն խօսում բանաստեղծի հետ, եւ ոչ այցելում աւերեալ իմ տունը: Այժմ ինձ մնաց միայն փշաքանդը, Մարմ մտաւ ահա և նշույլ վերջին: Հանում եմ զբաժս, և զէն, և զարեղ, Յանձնում եմ զդրանք մանուկ սերնդին:

Բայց թող հայկական որդին իմանան Որ իմ սուգաւ ողորդ վիճակն է եղել: Որ երբէք վախճուի զի՛նորք նման թշնամու առջև վառան չեմ ձգել: Ձեմ երկրպագել ես ոսկի հորթին Եւ ոչ կուտեղծել պաշտել օտարի: Այլ միշտ հողեւոր կարօտ ծարաւի, Տուել եմ արժանան ամեն մի մարդին: Ձեմ տաշիլ դադար, ու մատուց կանգրի կանաչ ծառի պէս ծաղկել եմ յոյսեր: Մրսկել եմ զդրանց ջրով կենդանի, Որ գալուց ազգին լինեն պողաբեր:

Եւ հողուս վրայ այսօր եմ իմ խաւար կիսուել և որպէս մըրքելի ծովի: Չորս կողմում ծիծաղ և ինձոյք, և թառ, Բայց ահա և ձայն կախանաւորի! Մարդած ու դերմած գիտիլ նման Լախտեր չափուով կաշկան մէջքին, Բաշում են անպարտ, անմեղ Յիսուսին... «Ազատ Բարաբա» գող և աւազակ, «Ազատ և Օսման», վճռեց երուպա:

«Երեղեցե՛ք դրան, ջարդեցե՛ք կապի, «Որ այլ ես մեզ բողբ չը կարգայ! Եւ թող հայկական որդին իմանան Որ և այժմ, կանգնած հայրենիաց չեմքին, Լքում եմ ջրերս, որ չը թրանան Դիմակաց լինել ահազ փոթորկին. Բշտել կանցրով, կորեմ ամենան: Աւ սուր, հրացան, բլուռն ու կացին, Դժուար ճանապարհն անցիր անասան,—Այ ու ձայն քանդիր, թէ որ արեղը կան! Ան նորածին և մանուկ եկա՛ւ:

Սուրբ ազատութեան տաճարին ընծայ. Մանուկ Հայաստան տեղից շարժուեցաւ: Դիմեց համարակի դէպի Գողթթա՛ւ! Եւ գարնանային ծաղկազարդ դաշտեր փոխուեցին կարմիր, կապույտ ծիրանի: Կարմիր փոխուեցին ծովի ալիքներ, Ճաշտախիլ դարձաւ ազգին հայրենի: Ո՛հ, մի վախճաւք թէ՛ նահատակի Գլուխը թաւա դահճի երկաթով! Կը դայ ժամանակ, երբ յաղթանակի նա երգ կը հնչէ դափով, ծննդալով, Կը դայ ժամանակ, երբ ամեն մի դուռ, Տնկած իր սուկ թնամ արմատին, Փառաւոր նորան կը կանգնէ մատուռ: Եւ անուշահոտ գոհնիլ բաղնի! Ան նորածին և մանուկ եկա՛ւ:

Սուրբ ազատութեան տաճարին ընծայ. Մանուկ Հայաստան տեղից շարժուեցաւ, Դիմեց համարակի դէպի Գողթթա՛ւ! Հէնց նահատակի սուրբ ոսկերիները Նոր լոյս է ծագում աշխարհիս վերայ: Հէնց Գողթթայի լերան կատարից Կանգնեց նոր Աստուած, և անմեղ արին, Դեպի կեանք մարդիկ կանչելով մահից, Տարաւ վարդապետի նոր պատ փշայ: Այսքան յաղթող է արեան զօրութիւն: Հիւթ աստուածեղէն, հեղուկ լուսնեղէն, Եւ ծիրանածին կրօն փրկութեան! Գո ամեն մի չիթ, ամեն մի հիւլէն, Նոր դար է կազմում սուրբի մարդկութեան: Եւ ամուր բանտեր, քաղէ պարսպով, Դիտես սատակութեամբ թաւալի դետին, Լեռներ և դաշտեր որդիլ ծովով, Վանդակից հանել անձաւ թշնամին!

Ան նորածին և մանուկ եկա՛ւ: Սուրբ ազատութեան տաճարին ընծայ. Մանուկ Հայաստան տեղից շարժուեցաւ, Դիմեց համարակի դէպի Գողթթա՛ւ! Եւ գարնանային ծաղկազարդ դաշտեր փոխուեցին կարմիր, կապույտ ծիրանի: Կարմիր փոխուեցին ծովի ալիքներ, Ճաշտախիլ դարձաւ ազգին հայրենի: Ո՛հ, մի վախճաւք թէ՛ նահատակի Գլուխը թաւա դահճի երկաթով! Կը դայ ժամանակ, երբ յաղթանակի նա երգ կը հնչէ դափով, ծննդալով, Կը դայ ժամանակ, երբ ամեն մի դուռ, Տնկած իր սուկ թնամ արմատին, Փառաւոր նորան կը կանգնէ մատուռ: Եւ անուշահոտ գոհնիլ բաղնի! Ան նորածին և մանուկ եկա՛ւ:

Սուրբ ազատութեան տաճարին ընծայ. Մանուկ Հայաստան տեղից շարժուեցաւ, Դիմեց համարակի դէպի Գողթթա՛ւ! Հէնց նահատակի սուրբ ոսկերիները Նոր լոյս է ծագում աշխարհիս վերայ: Հէնց Գողթթայի լերան կատարից Կանգնեց նոր Աստուած, և անմեղ արին, Դեպի կեանք մարդիկ կանչելով մահից, Տարաւ վարդապետի նոր պատ փշայ: Այսքան յաղթող է արեան զօրութիւն: Հիւթ աստուածեղէն, հեղուկ լուսնեղէն, Եւ ծիրանածին կրօն փրկութեան! Գո ամեն մի չիթ, ամեն մի հիւլէն, Նոր դար է կազմում սուրբի մարդկութեան: Եւ ամուր բանտեր, քաղէ պարսպով, Դիտես սատակութեամբ թաւալի դետին, Լեռներ և դաշտեր որդիլ ծովով, Վանդակից հանել անձաւ թշնամին!

Ան նորածին և մանուկ եկա՛ւ: Սուրբ ազատութեան տաճարին ընծայ. Մանուկ Հայաստան տեղից շարժուեցաւ, Դիմեց համարակի դէպի Գողթթա՛ւ! Եւ գարնանային ծաղկազարդ դաշտեր փոխուեցին կարմիր, կապույտ ծիրանի: Կարմիր փոխուեցին ծովի ալիքներ, Ճաշտախիլ դարձաւ ազգին հայրենի: Ո՛հ, մի վախճաւք թէ՛ նահատակի Գլուխը թաւա դահճի երկաթով! Կը դայ ժամանակ, երբ յաղթանակի նա երգ կը հնչէ դափով, ծննդալով, Կը դայ ժամանակ, երբ ամեն մի դուռ, Տնկած իր սուկ թնամ արմատին, Փառաւոր նորան կը կանգնէ մատուռ: Եւ անուշահոտ գոհնիլ բաղնի! Ան նորածին և մանուկ եկա՛ւ:

Սուրբ ազատութեան տաճարին ընծայ. Մանուկ Հայաստան տեղից շարժուեցաւ, Դիմեց համարակի դէպի Գողթթա՛ւ! Եւ գարնանային ծաղկազարդ դաշտեր փոխուեցին կարմիր, կապույտ ծիրանի: Կարմիր փոխուեցին ծովի ալիքներ, Ճաշտախիլ դարձաւ ազգին հայրենի: Ո՛հ, մի վախճաւք թէ՛ նահատակի Գլուխը թաւա դահճի երկաթով! Կը դայ ժամանակ, երբ յաղթանակի նա երգ կը հնչէ դափով, ծննդալով, Կը դայ ժամանակ, երբ ամեն մի դուռ, Տնկած իր սուկ թնամ արմատին, Փառաւոր նորան կը կանգնէ մատուռ: Եւ անուշահոտ գոհնիլ բաղնի! Ան նորածին և մանուկ եկա՛ւ:

Փայլեց արեւը նոր արշալուստով, Անհետ չբացաւ և ժանդ հնուիւնս: Նորոգման օրին, կեանք աւանդով, Արեւելից կրեց պոռակ յաղթանակ: Նահատակները փուռեցին գետին: Գետինը կաղիցեց նոր սերունդի համար.— Նոր գործը մնաց միւր նոր սերունդին.— Եւ այսպէս, ու Մատտերեան վերջին անգամ խօսեց հանգուցեալ Շահազադեանի դաղապի շուրջը համախմբված հասարակութեան հետ իրա՞յ Շահազադեանի խօսքերով...:

### Ոսկու-Ջոն

ՆՈՒՍԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆՆ ԵՄ ՄԻՆԻՍՏԵՐԸ (Մայրաքաղաքի թերթերից)

Լուսաւորութեան նոր մինիստր Ա. Ն. Շվարցը ծնվել է 1848 թականին Տուլա քաղաքում: Ուսումը վերջացրել է 1868 թականին Սօփուհայի համալսարանի պատմա-իւրաքանչեան ֆակուլտետում: Ուսումը աւարտելուց յետոյ ուսուցչական պաշտօններ է վարել Սօփուհայի գանապան ուսումնարաններում: 1875 թականին լուսնական գրականութեան մագիստրոսի քննութիւն է ընդել, որից յետոյ ընտրվել է լուսնական լեռուի և գրականութեան ամբիօնի համար զօցնում:

1884 թ. դոկտորատի դիտարարացա պաշտպանելուց յետոյ, նշանակվել է պրօֆեսոր: Սօփուհայի 1-ին, 2-րդ և 5-րդ գիմնազիաներում դիրեկտորի պաշտօններ է վարել: Նա յայտնի է եղել իրեն համոզված կողմնակից կապիտալիստայն այն սխտեմի և այն ձևով, ինչպէս որ նա ստեղծվել էր Ռուսաստանում Դ. Ա. Տոլստոյի, Կատկուի աշխատանքներով: Շվարցը յայտնի է եղել նաեւ իրեն «ուժեղ բուռնցքի տէր ազմիրաւորաւոր»: Այն ժամանակ, երբ կառավարութիւնը որոշել էր իր գաղափր ուսումնարանական շրջանը «սանձաւարել», իսկոյն Շվարցին էին նշանակել այդ շրջանի ուսումնական հոգաբարձու, որը կարճ ժամանակից այնտեղ յայտնի էր դարձել իրեն ամենակատար ռուսաֆիլիստոր (ուսուցչուղ): Իր այդ յատկութեան պատճառով, Շվարցը յետոյ Վարդապետի շրջանի հոգաբարձու նշանակվեց: Նրա օրով էր, որ Վարդապետը տեղի ունեցան յայտնի պարզեցական դատաւորները և ամբողջ շրջանի բոլոր ուսումնարանները դատարկվեցին՝ համալսարաններից սկսած մինչև ստորին ուսումնարանները:

Շվարցը Սօփուհայի վերադառնալու արդէն ուսումնարանական շրջանի հոգաբարձուի պաշտօնով: Նա ընդհարվում է այդ ժամանակ պ. Գերաշիմովի հետ, որը այդ ժամանակ դիրեկտորի պաշտօն էր վարում ազնուականների որդանց-պանսիօնում: Անուշաւ, այդ ընդհարումն մէջ պիտի յաղթէր հոգաբարձու, անկախ վրա են հասնում 1905 թականի հոկտեմբերեան օրերը և Շվարցը, նկատելով լիբերալ դէմքին ժամանակաւոր յաղթութիւնը, գտնում է, որ ինքը այլևս աւելորդ է և հրաժարական է տալիս: Իսկ իր հակառակորդ Գերաշիմովը նշանակվում է լուսաւորութեան մինիստրի օգնական:

Այժմ, երբ ժամանակները փոխվեցին, փոխվեցին և այդ երկու հակառակորդների դիրքերը: Շվարցը դարձաւ մինիստր, իսկ Գերաշիմովը՝ հիւսցվեց «Իր ինդիքի համաձայն»:

Հէնց որ «Прав. Вѣст.» թերթում յայտարարվեց, որ Ա. Ն. Շվարցն է նշանակվել լուսաւորութեան մինիստր, «Իսկական ուսու մարդկանց» օրգան «Росск. За.» խոհոյն հոգեւորականից իր ընթերցողներին, յայտնելով որ լուսաւորութեան նոր միւնիստրը սե-հարիւրականների բանակին է պատկանում...:

### ԿԱՌԱՎԱՐԱԶԱՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Քաղաքային ինքնավարութեան մասին մշակված օրենսգրքը, «Р. Ը.» լրագրի տակով, կը ներկայացվի Պետական Դումային միայն սեսիայի վերջում: Քաղաքային բարեկարգութեան ծրագրերը վերադարձված է ներքին գործերի մինիստրութեան մի շարք ուղղութիւններից յետոյ, որը կատարել է մինիստրների խորհուրդը: Մինիստրութեան կից կազմվելու է քաղաքային գործերի վերաբերեալ յատուկ խորհուրդ, որտեղ պիտի քննվի այդ օրենսգրքը և ապա միայն ներկայացվի Դումային:

Միջոցներ են ձեռք առնված, որպէսզի Դումային ներկայացվող բոլոր օրենսգրքերը անմիջապէս տպագրվեն «Сельскій Вѣстник» թերթում: այդպիսով դիւրացին Դումայի ուղում են ծանօթացնել կարելիութիւն Դումայի օրէնսդրական աշխատանքների հետ: («Р. Ը.»)

Երկրագործութեան մինիստրութիւնը ներկայումս վերջացրել է անհող գիւղացիներին Միբրել և ուրիշ ծայրագաւառների անհնա՛կ մասերը գաղթեցնելու նախագիծը:

Ճանապարհների հաղորդակցութեան մինիստրութեան կից բացվել է միջառնական խորհրդակցութեան երկաթուղային նոր ցանցեր անցկացնելու նպատակով 500 միլիոն

լուրի յատկացնելու խնդիրը քննելու համար:

Նիստաի առնելով այն հանգամանքը, որ վերջին ժամանակներս արտադրանքից քաղաքական յանցանքների փախուստները կրկնվում են յաճախելի, ոստիկանական դեպարտամենտը դրական կերպով է լուծել ստորադիւնների հեծելազորներ կազմակերպելու խնդիրը, որոնց նպատակը պէտք է լինի աշուղթեամբ հետապնդել արքայական-փախուստականներին: Եւ այդ ստորադիւնների կազմակերպութիւնը պետական սուղ գանձարանից պէտք է լսել ոչ աւել և ոչ պակաս քան 1,500,000 ռուբլի: Այդ գումարը ստանալու համար արդէն դիմումն է արված մինիստրների խորհրդին:

Ներքին գործերի մինիստրութեան մէջ «В. В.» լրագրի տակով, ներկայումս քննվում է մի նոր նախագիծ ստորադիւնների ինստիտուտը փոխելու մասին, որը ներկայացրել է ժանդարմների գեներալ Իպպոլիտովը: Այդ նախագիծը համաձայն, ստորադիւնների պէտք է ենթարկվին ժանդարմների վարչութեանը: Առայժմ այդ նախագիծը իրեն փորձ իրագործվում է Շուրշալտեան երկրում: («Р. Ը.»)

### ԴԱՍԱՍՏԱՆԱԿԱՆ ԳԱՂՆԱԶԻՑ

Ինչպէս «Մշակ» իր ժամանակին հաղորդեց, 1907 թ. նոյեմբերի 3-ին թիֆլիս քաղաքում, Վոլգայի փողոցում, կառուցված ցուցիկ շէֆիւրիստի դրամատուր Գաղտնի վրա յարձակեցին մի քանի չարամիւսներ ատրճանակներով, մի քանի անգամ կրակեցին, սպանեցին Գաղտնիին և, յափշտակելով փողի պաշտակներ, որի մէջ կար 1000 ռուբլի, դիմեցին փախուստի: Չարաժողովից մէկ







